

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Vrsi malè educatos pueros punientes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

lorum: quia digni erant ab huiusmodi exterminari. Filios autem tuos, nec draconum venenatorum vicerunt dentes. Quod, ut minus mire- ris, hæc de illarum regionum muscis scribit Plinius: *Grandiores cernuntur. & tanto volant pennarum stridore, ut alia alites credan- tur, solemque obumbrant, sollicitè spectantibus populis, ne suas ope- riant terras. Longinqua maria transeunt, continuata plurium dierum fame, ut externa pabula petant; dira nube messes contegunt, multa contactu adurentes, omnia morsu erodentes.*

Sic, murmuratione facta, misit Dominus in populum ignitos serpentes, ita dictos, quia ab ijs morfi aduri videbantur, & ut alibi dicitur, in solitudine magna atque terribili fuerunt, in qua erat serpens flatu adurens, & scorpio ac dipsas. Itaque cum illis superuenit se- uera bestiarum ira, morsibus peruersorum colubrorum exterminaban- tur. Sic, quando rex Achab regi Syria Benadab pepercit, cum posset & deberet occidere illum, tunc vir quidam de filijs Prophe- tarum dixit ad socium suum, in sermone Domini: *Percute me: At ille noluit percutere. Cui ait: Quia noluisti audire vocem Domini, ecce recedes a me, & percutiet te leo. Cumq; paululum recessisset ab eo, in- uenit eum leo, atque percussit.* Alterum autem non percussit, qui Prophetæ obediuit. Leone, in ultionem, etiam alia vice usus est Dominus, aduersus Prophetam inobedientem, quem inuenit Leo in via, & occidit: & erat cadaver eius projectum in itinere: asinus au- tem stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadaver. Leone hic Deum usum esse in pœnam, Prophetæ alter ostendit, qui ei pœnam præ- dixit. Ostendit & ipse Leo, qui non asinum, sed fessorem occidit; & id se fame impulsus non fecisse, ipsa abstinentia demonstra- uit. Neque enim de occiso quidquam gustauit, sed iuxta cum asinumque permanfit, ut, contra aliarum ferarum impetum, eos custodiret.

Sic non leonibus tantum, sed & vrsis usus est iustissimus ju- dex, ad petulantiam malè educatorum puerorum plectendam. Ascenderat Elisæus in Bethel, cumq; ascenderet, per viam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei, dicentes: *Ascende calue, Ascende calue. Qui, cum ressexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomi- ne Domini: egressi q; sunt duo vrsi de saltu, & lacerauerunt ex eis qua- draginta duos pueros.* Tanti erat ludere. Sic jocum puniuit di-

Plin. lib. 10.
cap. 29.

VI.
Num. 21. 6.

Deuter. 8. 15

Sap. 16. 5.

3. Reg. 20. 36.

3. Reg. 13. 24.

VII.
4. Reg. 1. 23.

111093

Bb 3

uina

uina iustitia. Habent ergo parentes, quid mereantur, apud diu-
 num tribunal, si liberis suis indulgent, si dissimulant sarcasmos,
 si etiam ad dicteria jacienda eos instruunt; ut senes caluastros,
 ut rugosas anus, ut seruos & ancillas conuicijs aspergant; ut il-
 los cæcos, surdos, mucosos, illas veneficas, vetulas, Cerberi spon-
 sas aut Silicernia; hos mastigias, verberones, nebulones; has me-
 retrices, prostibula, pabula Orci appellent. Elisæum caluum vo-
 cauere; & pueri erant; & in campis nugabantur; & tempore
 exiguo, ac vix bis scomma hoc effuderunt in transeuntem; ecce,
 Deo iudice, *quadraginta* parentibus suis charissimi filij, de-
 licia matrum, spes posteritatis; quodque est miserabilis, *par-
 uui*, ab vrsis non occiduntur modò, sed etiam *lacerantur*, ut
 nullus cadauer posset dignosci, nullius corpus in patrium sepul-
 chrum inferri, sed necesse fuerit, confusa inter sese membra, in
 unum cumulum, velut Absyrtum, colligere, plangerèque etiam
 hoc, quòd ibi, vbi sciebat esse, nemo suam prolem posset inuenire.
 O quale tunc spectaculum fuit parentibus, & cognatis, exitum
 in campum, recente, & adhuc fumentè filiorum, neporumque,
 sanguine cruentatum! calcare gramina hinc tabò purpurata, in-
 de exanguibus, & à ceruicè sua reuulsis vultibus pallentia! Vi-
 distes hic marrem brachium, ibi patrem ossa humero male ha-
 rentia tollentem, & explorantem, an notæ sibi tunica apta
 possent! Alij, velut lymphat, per totam stragem sursum ac de-
 orsum currebant, ut volante oculo deprehenderent gnatum ad-
 huc palpitantem; alij per singulos, ordine, quærebant, ut, quos
 quærebant, non præterirent: ita, quid singuli passi sint, viderunt
 in vniuersis. O quis tum, quantusque, luctus fuit, qui gemitus, quæ
 suspiria in calum missa? quàm ingens vis lachrymarum in certis
 cadentium, aut lacerata paruulorum membra lauatiuum! Quam
 ferua fuit accusatio, in vrsorum feritatem vibrata? quanta ex-
 ecratio belluarum? Sera est hæc vestra querimonia, si parentes
 erratis accusando. Vos ipsos, non vrsos, accusate. Si voluissetis
 liberos vestros ad senectutem peruenire, docendi fuissent, senes
 non contemnere; non ridere Prophetam, sanctis non illudere,
 sed reuerentiam exhibere: cur ab vrsis exigitis humanitatem, qui
pueros paruos docuistis feritatem? Nunc quia, vestra vel negli-
 gentia,

gentiâ, vel indulgentiâ, vel socordiâ; in Eliseum linguas stringere didicerunt; Dei sententiâ & mandato, bellua, in illos, dentes debuerunt stringere; vt mordacitas eorum, vrsinis morsibus plecteretur, & iustissimo Numinis iudicio lacerati docerent, sanctos viros contumelijs non lacerandos.

Abcant nunc ad vulgi opinionem, & querantur contra bestias, ad bestias à Deo damnati. 1. Opificem sapientissimum, in opere exquisitissimo reprehendunt. 2. Patefaciunt suam demerentiam, vt, qui velint, sibi belluas parere, cum ipsi suo Conditori obedire recusent. 3. Ostendunt se dominij plenitudinem, cum innocentia perdidisse. 4. Sibi plus licere volunt, quam Domino suo supremo, quem, ad scelera plectenda, nolunt vti creaturis, cum ipsi reos equis distrahant, camelis conculcent, vrsis obijciant ambedendos, leonibus deuorandos. 5. Adeò cæci sunt, vt non videant diuinam protectionem, adeò surdi, vt non audiant comminationem. De prauaricatoribus enim dicit: *Deuorabunt eos aues morsu amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium saper terram, atque serpentium.* Vel, si audiunt, cur non metuunt; si vident, cur non cauent? Ideò enim, iteratò ait: *Immittam in vos famem, & bestias pessimas, vsq; ad interuentionem.* Sed non mouentur minis faxea corda. 6. Inde mentem amittunt, vnde eos sapere, & mundi Rectorem agnoscere oporteret, cuius iustissima gubernatione, bestia in reos irruunt, quæ non audent tangere, aut libare innocentes. Aut certè, dum nocentes lædunt, innocentes defendunt. Quo pacto, cum aliquando hostes, noctu, nauibus appulissent, & arcem Neapolitanam occupaturi, muros, scalis clam appositis, magno silentio transcendissent, præter opinionem, inciderunt in leones, qui multos ex illis dilacerarunt, & suo rugitu, vigiles excitârunt, ita, vt non paucis desideratis, irritò conatu discedere coacti sint.

Contrarium, apud Megarenses euenit. Apud eos, Cassius leones, quos Ædilibus ludis præparauerat, reliquit. Cum ergo ciuitas, per Calenum, caperetur, Megarenses, ferarum carceres effregunt, vinculis eorum relaxatis, vt irruentibus hostibus objectæ negotium tantisper facerent, dum sibi, per moram aliquam, consulere possent. Verùm longè aliter euenit, quia leones in-

ciues

VIII

Deuter. 32. 24.

Phil. Camer. cent. 1. Hor. sub cap. 22.

Plutarch. in vita Bruti.